

tes. Med den nuværende Sammensætning af Sogneraadene behøver man vel ikke at nære saa overorordentlig megen Frygt for store Misbrug eller for Virkninger af Loven, som ikke ere tilsigtede. Men ingen kan garantere for, hvorledes Sogneraadene kunne blive sammensatte, og hvis der da eksisterer en Lov som denne, vil det ikke være let at koble den sammen med en ny Kommunallov, saaledes at man kan være ganske sikker.

Ingen kan sige, hvorvidt denne Bespising vil blive betragtet — om jeg maa bruge det Udtryk — som en Art finere Fattighjælp eller blot som en Undtagelseshjælp, man bliver i Stand til at give Børnene, og som man er nødt til at give dem paa den Maade, fordi man ikke kan faa samlet de nødvendige private Midler dertil, særlig ikke paa Landet, hvor man ikke er saa vant til at samle saadanne Midler ind som i Byerne. Om dette nu vil blive en Undtagelse, eller om denne Lov vil blive et Udgangspunkt for en Agitation for en gratis Bespising af alle Børn, saaledes at den bliver sat i Forbindelse med hele vort kommunale Skolevæsen, er ikke godt at vide. Jeg tror ikke, nogen kan sige, hvorledes Forholdene der ville udvikle sig, og derfor synes det mig, navnlig i Betragtning af Kommunernes hele uheldige økonomiske Stilling, at der kunde være Grund til at være særlig varsom med den Slags Love. Jeg vilde nødig af den højtærede Indenrigsminister beskyldes for at gaa videre i Retning af Sammenkobling, men jeg kan dog ikke lade være at udtale, at alle Love, som lægge ny Byrder paa Kommunerne, selv om det synes at være frivillige Byrder — de ere jo alligevel ikke helt frivillige for dem, der komme til at betale — maa, saa længe Hartkornet er Grundlaget — og den højtærede Minister regnede jo ogsaa kun med Hartkornet — altid være af en noget mislig Beskaffenhed. Jeg kan derfor kun slutte med et Ønske om, at det maa lykkes de ærede Forslagsstillere i et eventuelt Udvalg at klare ogsaa for andre, at denne Lov vil blive en Undtagelseslov for dette Minimum af virkelig sultne Børn og ikke en Lov, der kan udvikle sig til at omfatte en almindelig Bespising af alle Skolebørn.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): De Bemærkninger, som faldt fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) give mig ikke særlig Anledning til at sige ret meget. Det er en

Selvfølge, at han som Medforslagsstiller af det Forslag, der i Fjor blev indbragt af Socialdemokratiet, har en særlig Forkærlighed for dette. Det finder jeg ret naturligt, men det er ikke om det Forslag, Forhandlingerne dreje sig, og jeg har ingen Anledning til at genoptage den Diskussion, der blev ført i Fjor om det Forslag. Jeg er ogsaa klar over, at de statistiske Oplysninger, som gennem Kultusministeriet ere indsamlede om Skolebørns Bespising, kunne bruges paa mange Maader, og at der kan udledes meget af dem. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem kan finde noget andet deri end jeg, men vi kunne vel let blive enige om, at det bliver kun en Skønssag, og at vi aldrig kunne komme videre, end at hver af os staar med sit Syn.

Jeg har kun Grund til at være taknemmelig over for den højtærede Indenrigsminister, for saa vidt som han sagde, at hvad Hovedbestemmelserne i Forslaget angaar, var han fuldstændig enig med Forslagsstillerne; thi er man enig om Hovedbestemmelserne, skulde man antage, at det ogsaa vil lykkes at blive enig om de mindre Spørgsmaal, Bibestemmelserne. Men jeg maa rigtignok tilstaa, at da jeg havde hørt alt det, som den højtærede Minister ansaa for Bibestemmelser, fandt jeg rigtignok, at det blev saa meget, at det kunde synes at volde Vanskeligheder nok at blive enig om det. Jeg vil haabe, at det ikke skal vise sig at være saa vanskeligt, som det ser ud til.

Naar den højtærede Minister mente, at der i Lovforslagets § 1, 2det Stykke maatte gives nærmere Regler for Deltagelsen i den vederlagsfri Bespising, tror jeg rigtignok, at vi ikke skulle indlade os paa det. Jeg tror, vi trygt kunne overlade Sogneraadene selv at bestemme, hvem og hvor mange de ville give vederlagsfri Bespising. Den ærede Minister har jo Ret i, at ikke alle skulle deltage gratis, men at nogle vel kunde faa Lov til at deltage i Bespisingen, men kun for Betaling, men at give Regler, som Sogneraadet skulde gaa efter, vilde vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse, og saa vilde vi til Slutning, som ogsaa den højtærede Minister udtalte, dog kun komme til Regler, som gives i al Almindelighed, og hvor dog meget maa overlades til vedkommende Kommunalbestyrelses fri Skøn, og det vil dog til syvende og sidst afhænge af dette, hvem og hvor mange der skal deltage i Bespisingen.

Det var jo nogle skrækkelig store